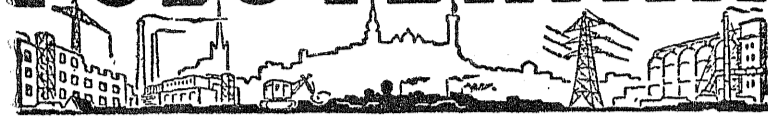

VASTU SUVELE

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteikomitee, rektoraadi, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälekanaja

Nr. 2 Reedel, 7. veebruaril 1964 XVI aastakäik

TPI parteiorganisatsiooni lahtine koosolek

Jaauarikuus toimunud TPI parteiorganisatsiooni lahtisel koosolekul oli päevakorras NLKP Keskkomitee detsembrileenui materjalide läbiarutamine.

Ettekandega esines detsembrileenui osavõtnu, meie instituudi rektor prof. A. Aarna, kes kõigepealt puudutas oma ettekandes mõningaid rahvamajanduse kemiseerimise üldiseid küsimusi ning andis ülevaate keemiatööstuse tohututest arenguperspektiividest meie maal.

Põhiline osa ettekandest oli pühendatud meie instituudi keemikute tööle ning detsembrileenui otsustest tulenevatele ülesannetele, mis seisavad meie kollektiivi ees.

Ettekandes märgiti, et instituudi keemikute pere on teinud teadusepõllul tõhusat tööd. Viimase 5 aasta jooksul on tehtud keemiatööstuse lepingulisi uurimistöid 350 tuh. rbl. eest, mis moodustab ligi 20% kogu insiitundis tehtud lepingulistest uurimistöödest nimetatud perioodil.

On välja töötatud uued keemilise analüüsi meetodid, mis peate koduvabariigi on leidnud kasutamist ka vennasvabariikides ning välismaal valmistatud originaalsed aparaadid keemilise analüüsi lihtsustamiseks, välja töötatud uued liimained jne.

Suureks tunnustuseks tehtud tööle on 20 meie töötaja autasustamine NSV Liidu Rahvamajanduse Saavutuste Näituse medalite ja diplomitega. Tunnustuseks senisele tööle on ka vabariigi juhtivate organite poolt hiljuti vastuvõetud otsus uue probleemlaboratoriumi loomise kohta TPI-s (instituuti asutatakse probleemlaboratoriumi pooljuhitud alal).

Kuid töös on ka veel puudusi. Nii vajab parandamist teadusliku töö koordineerimine instituudis, et likvideerida praegu teaduslikus uurimistöös esinev killustatus ja parallelism ning

materiaalsete vahendite ebaotsustarbekohane kulutamine. Suuremat abi vajavad teadlaste oma teadusliku töö tulemuste juurutamisel, kuna senini pole siin mitte alati leitud vajalikku toetust asjast huvitatud organisatsioonide poolt.

Tähtsad ülesanded on instituudil täita keemia-ase kaadri ettevalmistamisel. Kuivõrd instituudis senine erialade nomenklatuur ei võimalda igakülgselt rahuldada rahvamajanduse vajadusi, taotletakse vastuvõtu organisatsioonide poolt erialadel nagu «keemiatööstuse masinad ja aparaadid», «keemiatööstuse ökonoomika» jt. Lahendamist ootab instituudi õppeaasi küsimus Kohtla-Järvel.

Instituudi pere peab kaasa aitama ka üldhariduslike koolide õpilaste keemia-ase ettevalmistuse parandamisel. Selleks võtab TPI keemia-ase teaduskond oma šefluse alla Mustamäel asuva Tallinna 50. Keskkooli, mis edaspidi komplekteeritakse keemiat huvitatud õpilastest, kes valmistatakse ette keemik-laborantideks.

Mõni aeg tagasi ÜTÜ liikmed tegid aktiivset šeflustööd keskkoolides, kuid nüüd on see töö soikunud. On hädavajalik, et see liik ÜTÜ töös uuesti elavneks.

Suuremat rõhku tuleb panna ka keemia-alaste teadmiste propageerimisele elanikkonna hulgas.

Peatudes ettevõtetes tehtaval šeflustööl, märkis ettekandja, et see peab kontsentreeruma peamiselt 2 ettevõttele, millest üks on V. I. Lenini nimeline Kohtla-Järve Põlevkivitööstuse Kombinatsioon ja Maardu Keemikombinatsioon.

Ettekandele järgnenud lühikokkuvõtte võtsid sõna sm-d Sil-lard, Veiderma, Iageda jt.

Koosolek võttis päevakorras olnud küsimuses vastu ühis-kasjalise otsuse. H. REIM

On saanud traditsiooniks, et igal suvel töötavad meie üliõpilasbrigaadid komsomoli löökehitudel. Mõeldud aastal ehitame meie Balti Soojuselektrijaama ja instituudi hoonetekompleksi Mustamäel, abistasime maaparandajaid ja kolhoosirahvast. Kokku võttis ühiskondlikest töödtest osa 1013 üliõpilast üle 17 000 tööpäeva ulatuses.

Mis ootab meid aga eeloleval suvel?

Sellele annab vastuse veebruaril lõpust toimuv TPI komsomolikomitee laiendatud plenum, millest kutsutakse osa võtma kõigi teaduskondade ja õpperühmade komsomoliaktiivi. Et kõik juurte teaksid, millest tuleb juttu plenumil, tahaksime neid eelnevaks aruteluks teatada kõigile üliõpilastele. Loodame, et see aitab teil võtta oma seisukoht, tulla plenumile ettevalmistatud küsimusega.

Eriteks: töö komsomoli löökehitudel, oma instituudi abistamine on iga üliõpilase aukohus. Seega peavad komsomoli teaduskondade ja rühmabürood läbi viima üliõpilaste seas laialdaselt selgitustööd, et näidata nende tööde tähtsust. Mõeldud aastate kogemused on näidanud, et ikka leidub naiivseid kes küsivad: «Kas ei ole ükskõik, kus ma töötan?»

Ei ole ükskõik! On vaja töötada seal, kus meie töökäed on kõige enam vajalikud. Ainult organiseeritult saame me osuta-

da tõhusat abi töelistele, suurtele ehitustele, niisugust abi, millel on konkreetsed tulemused.

Seepärast on vajalik, et veebruarikuu jooksul kõik õpperühmad arutaksid lahtistel komsomolikosolekutel osavõttu suvist ühiskondlikest töödtest, esitaksid oma kollektiivsed või individuaalsed avaldused TPI Komsomolikomitee ühiskondlike tööde staabi nimele. Põhiliseks seiskohaks jääb muidugi see, et õpperühma ei jagata mitmete objektide vahel.

Teiseks: meie põhilisteks löökehitudest oleksid järgmised: 1) staadioni ehitus Mustamäel, mis on kahtlemata meie suurim ja töömahukaim objekt. Tööd algavad juba 15. aprillil ja kestavad kogu suve. Suvekuudel töötavad pidevalt 90–100 üliõpilast.

2) Keemiateaduskonna korpuse ehitus — 150 üliõpilast.

3) Peahoone remontitööd — 125 üliõpilast.

4) Maardu Keemikombinatsioon — üleiluline komsomoli löökehitud — sinna tahame saata 100 kvalifitseeritud üliõpilast (keemikuid ehitajaid, energeetikuid, mehaanikuid, kes leiavad seal väga huvitavat ja erilast tööd).

5) Uudismaale sõidavad 70 meie parimat, kes aktiivselt osavõttu instituudi ühiskondlikust elust on seda ära teeninud.

6) Ühiselamute remont — 150 üliõpilast.

7) Ehitusmaterjalide laboratooriumi katseehitus — 25 üliõpilast.

8) Kohtu tn. 4 õppehoone remont — 10 üliõpilast.

9) Raamatukogu — 10 üliõpilast. Peale selle on suuremal või väiksemal määral vaja üliõpilast abi ka vastuvõtukomisjonis ja mitmetes teistes instituudi all-asutustes.

Kolmandaks: suviste tööde organiseeritud läbiviimiseks tuleb moodustada staabi objektide loikes, kes täpsustavad eelseisvate tööde graafikuid, valmistaksid ette kultuuriliste ja spordiürituste plaanid. Mis aga peamine — veelgi selgitaksid igale üliõpilasele ühiskondliku töö tähtsust ja konkreetsed töötingimusi.

Nõusoleku tööks teistel objektidel, ühiskondliku töö kohustusel tähtsusele õppetöö ajal jne., võib anda ainult TPI ühiskondlike tööde staap. Seega nendes küsimustes tuleb alati pöörduda staabi poole.

Kokkuvõtteks võib öelda, et 1964. a. töstab meie ette suured ülesanded kui kunagi varem. Meil avaneb võimalus oma tööga kaasa aidata Mustamäe hoonetekompleksi valmimisele, abistada suur-keemia giganti — Maardu Keemikombinatsiooni. Mida suuremad ülesanded, seda suurem on ka vastutus nende täitmise eest. Töökus ja asjalikkus, rohkem tegusid, vähem sõnu on iseloomustanud alati Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilasi.

Pole kahtlust, et aasta 1964 kujuneb saavutuste poolest veelgi rikkamaks kui eelmine.

A. ÖUN
TPI Komsomolikomitee sekretär.

TÄHELEPANU!

Eesmärgiga mitmekesistada meie ajalehes ilmuvaid materjale ja tõmmata a'ache-tööle kaasa laialdasemalt meie instituudi kollektiivi liikmeid, kuulutab ajalehe «Tallinna Polütehnik» toimetuse välja ajakirjandusliku kaastöö võistluse.

Võistlusest võivad osa võtta kõik TPI kollektiivi liikmed (üliõpilased, õppejõud, aspirandid, teenistujad), kusjuures iga autor võib võistlusele esitada piiramatul arvul töid. Võistlusele võib esitada olukirjeldusi, reportaaze, fõljetone, vesteid, humoreske luuletusi, epigramme ja karikatuure, kusjuures on soovitatav, et esitatud tööde teemaiks ka jastaks meie instituudi elu (õppeprotsess, teaduslik töö, ühiskondlik tegevus vaba aja veetmine, ühiselamud jne.).

Olukirjelduste ja reportaazide maht ei tohi ületada 5 masinirvia lehekülge, ülejäänud tööde maht 3 masinirvia lehekülge. Karikatuurid peavad olema varustatud sisu seotavate allkirjadega ning joonisatud musta tuššiga valgele joonestuspaberile. Joonistuse laius peab olema vähe-

AJAKIRJANDUSLIKU KAASTÖÖ VÕISTLUS

maht 10 sm, kõrgus ei ole määratud.

Tööd tuleb varustada märgusõnaga ja märkusega «a'akirjandusliku kaastöö võistlus» ning lasta «Tallinna Polütehniku» kirjastus peahoone fuajees. Koos tööga tuleb esitada sama märgusõna kandev kinnine ümbrik, milles peavad olema andmed autori

kohta (ees- ja perekonnanimi, õpperühm või töökoht).

Võistlustööde esitamise viimaseks tähtajaks on 15. APRILL 1964. a.

Farimate tööde autoreid autasustatakse mälestusmedalitega (milliste valikul arvestatakse autori soovi) järgmises väärtuses:

	I koht	II koht	III koht
olukirjeldused ja reportaazid	25 rbl.	15 rbl.	10 rbl.
fõljetonid, vestid, humoreskid	15 rbl.	10 rbl.	7 rbl.
luuletused ja epigrammid	12 rbl.	8 rbl.	6 rbl.
karikatuurid	15 rbl.	10 rbl.	7 rbl.

Vastavatasemeliste tööde puudumisel on žüriil õigus jätta mõni auhind välja andmata või jaotada auhindad teisiti.

Avaldamiskõlblikud võistlustööd avaldatakse «Tallinna Polütehnikus». Vastavatasemolevad tööd suvnatakse žürii poolt avaldamiseks ka

vabariiklikule ajakirjandusele, kus ilmuvad tööd hoonereeritakse.

Võistluse tulemused tehakse teatavaks ajakirjanduse päeval.

«Tallinna Polütehniku» toimetuse.

RÄÄGIME MÕNEDEST KÄITUMISREEGLITEST

Ma arvan, et iga üliõpilane, kes on astunud Tallinna Polütehnilise Instituuti õppima, on seadnud endale eesmärgiks saavutada nõukoode inseneri auastava nimetuse. Töö insenerina on keerukas ja raske ülesanne, kus oluline koht on oskus töötada kollektiiviga. Seejuures pole insener mitte ainult kollektiivi liikliigne vaid selle juhtija. Juhtida teisi tähendab aga olla ise eeskujuks. Vist on pikema jututa selge, et juhtija, kes sõnades püüab korda ja täpsust, kuid oma isikliku käitumisega näitab vastupidist, ei saa omada mingisugust autoriteeti.

Heade erialaste teadmiste kõrval on iga haritud inimese üheks eeltingimuseks eeskujulik käitumine. Käituda eeskujulikult tähendab olla heaks ja tähelepanelikuks seltsimeheks oma kaastöötajate ja teiste kaaskodanike suhtes. Hea käitumise alla ei tule muidugi mõista formaalset välist «libedust». Mu'le meenub üks kunagine ülikoolikaaslane, keda tunti «libeda» poisina. Ta

suudles seltskonnas innukalt daamide kätt, oskas teha kummardusi neile, kellelt ootas soodsimat ja öelda meelitusi. Kuid koduses elus oli sama inimene robustne, sõimas valimatute sõnadega ja oli talumatu kogu perekonnale.

Nõukoode üliõpilasele peab omane olema aga sügav sisemine kultuuri ja väärtuste käitumisreeglite tähtsuse ühtsus. Hea käitumine peab välja kasvama sügavast sisemisest tunnetusest ja olema iga inimesele eluiseks vajaduseks ja mitte sunduseks või ebameeldivaks kohustuseks.

Kuidas on siis olukord meil instituudis?

Võime julgesti öelda, et valdav osa üliõpilastest käituvad hästi ja väärivad nõukoode üliõpilase austavat nimetust. Kuid on ka teistsuguseid. Ma ei tahaks rääkida neist, kelle nimed on leidnud omamoodi äramärkimist vääritu käitumise häbiavotist. Sellistel üksikutel huligaanidel, joodikutel ja muudel korrariikujatel ei ole kohta meie

kollektiivis. Me heidame nad nüüd ja ka edaspidi instituudist välja. Kuid tahaks rääkida mõnedest muudest küsimustest, mis valusasti silma torkavad.

Iidest ajast on juurdunud komme, et inimesed kohtudes üksteist tervitavad. Seejuures on üldine tava, et noorem tervitab vanemat, mehed aga naisi, väljendades sellega lugupidamist naise kui ema ja inimkonna edasikandja vastu.

Kuid paraku kohtame üliõpilasi, kellele müts on pea külge naagu naelutatud. Õppejõust mõeldes tänaval ta teda nagu ei tunnekski. Veel halvem on see, et sama üliõpilane tulles õppejõule vastu, püüab leida vaateaknal midagi huvitavat või vaadata mõnda, et vältida lihtsast mütsitõstmist. Sama üliõpilane on aga eksamilava taga viisakus ise. Sest siin on kaalul midagi enamast.

Ma arvan, et kui üliõpilane on otsustanud õppida instituudis, siis ta arvatavasti mõistab, et õppejõud, kes vormivad temast

tulevase spetsialisti, on oma kutses väärlised ja elementaarne lugupidamine nende suhtes on vajalik. Kui aga mitte, siis poleks mõtet õppida õppeasutuses, mille õppejõudude suhtes pole olemas vajalikku lugupidamist.

Meie instituudi asendi tõttu tuleb üliõpilastel iga päev kasutada tramme ja autobusse. Kahjuks pole üksikjuhtumiks, kus üliõpilased on «vallutanud» istekohtad ja pödra terviseka vana inimesed või naiskodanikud seisavad püsti. Kuna enamik üliõpilasi kannab vormimütsi, siis torkab see kõrvaltvaatajale eriti silma ja meil on tulnud kuulda palju märkusi, meie üliõpilaste aadressil. Mõrvalt lugemine selles küsimuses on vist liigne. Iga üliõpilasele peaks eelkõige kallid olema tema õppeasutuse nimi, sest selle nimi jääb tema seotuks kogu edasise elu jooksul. Mee'div on siis, kui oma õppeasutusest ainult head räägitakse. Meie õppejõud ja lõpetajad on teinud palju TPI nime tõstmiseks heasse kiria — sama vastutus lasub ka igal üliõpilasel.

Meie üliõpilasi abistab nende igapäevases töös palju teenindavaid personali — laborandid, riie-tehoidjad, koristajad jne. Need

inimesed annavad oma parima selleks, et üliõpilane saaks normaalselt teha õppetööd. Üliõpilaste aukohuseks on aga vastata nende tööle oma poole viisakusega ja tähelepanuga. Paraku aga kohtame ka siin hoolimatust ja isegi ülbust.

Ja veel ühest küsimusest — sõdmisest. Iga haritud inimese üheks tunnuseks on see, et ta oskab laimatu't käsitleda nuuga, kahvli ja lusikat. Kahniks on aga siin eksimusi veel palju. Ma usun, et keegi ei tohiks solvuda, kui temale sõbralikult öeldakse, millise eksituse ta tegi söögilava kommete täitmisel. Kuid ilmselt veel ei näe selliseid nõuandeid, sest tuntakse võõrimeelikkust.

Hea käitumise küsimuses on lahutamatu osa kasvatusstöö ja sellest ei tohi eemale jääda õppejõud ega üliõpilaste massorganisatsioonid. Tahaks loota, et käesolevas kirjutises toodud märkused ja veel paljud teised küsimused leiavad arutamist üliõpilasrühmade ja komsomolikosolekutel ning ühist võitlustustööga likvideerime sellised ebameeldivad puudused meie elus.

A. AARNA,
TPI rektor

Keemia – meie löökrinne

Keemiatööstuse arendamine

Võimsaks reivaks kommunistliku materiaaltehnoloogilise baasi loomisel on kõrgelt arenenud keemiatööstus. Ta tagab töövõimulise kiire tõusu, võimaldab kiiresti luua rahvatarbekaupade tootmise meie maal. Partei Keskkomitee otsus keemiatööstuse forsseeritud arendamise kohta lähema seitsme aasta jooksul vastab seepärast täielikult nõukogude rahva eluliste huvidele ning on saanud rahva üksmeelse heakskiidu osaliseks.

Meie ülesandeks on nüüd – detsembripleenumi otsused kiiresti ellu rakendada. See ei ole kuidugi ainult keemiatööstuse juhtide ülesanne, vaid võitlus keemia forsseeritud arendamise eest on praegusel etapil tähtsaks üldrahvalikuks ülesandeks. Pleenumi otsuses märgitakse, et kavandatud programm elluviimine sõltub lõppkokkuvõttes iga töötaja jõupingutest.

Inimese töö on aga seda viljakam, mida veendunum ta on oma eesmärgi õigsuses, oma töö vajalikkuses. Seepärast on meie kõigi, eriti aga keemikute ülesandeks põhjalikult segitada töötajatele NLKP Keskkomitee detsembripleenumi otsust ja määruseid, näidata kõige laiemalt nõukogude inimeste ringkondadele neid suuri võimalusi, mida meile avab keemia.

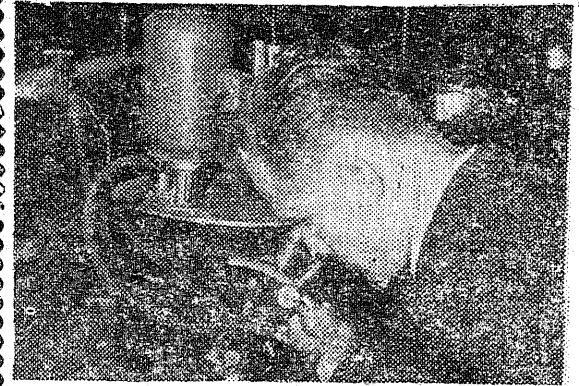
Meie instituudi keemikute kollektiiv on asunud praegu väga laialdasele detsembripleenumi materjalide tutvustamisele eanikonna hulgas. Jaanuarikuu jooksul on peetud 36 loengut ja vestlust tehases, asutustes, koolides, majavalitsustes jne. Loengulisele tööle on kaasa tõmmatud peaaegu kõik teaduskonna õppejõud ning teaduslikud töötajad. Eriti aktiivselt on sellest tööst osa võtnud dots. G. Oserov,

kes üksi on pidanud juba 8 loengut. Aigaval semestril kavatakse sellele tööle kaasa tõmmata ka üliõpilasi. Oleme seadnud oma eesmärgiks mitte piirduda ainult detsembripleenumi materjalide tutvustamisega, vaid anda nende loengutega ka omapoolne panus keemiaalaste teadmiste levitamisele rahva hulgas. Loengute temaatika on koostatud selliselt, et kõrvuti detsembripleenumi materjalidega käsitletakse loengus ka mingit kitsamat ala keemiatööstuse valdkonnast, nagu näiteks plastmassid, keemilised kiudained, väetised jne. Kogemused on näidanud, et selline detsembripleenumi materjalide seotamine konkreetsete keemiaalaste küsimustega õigustab end igati ning toimunud vestlused on leidnud töötajate poolt sooja vastuvõtu.

Alustatud loengulist tööd jätkame täie jõuga ka edaspidi, kusjuures meie eesmärgiks on äratada igas töötajas soov ja tahtmine osaleda ja võimalused keemiatööstuse kiireks arendamiseks.

H. SILLAND,

Orgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri dotsent, keemia-mäeteaduskonna parteibüroo sekretär

1. Üliõpilane A. Luik määrab mürdumisnäitajat.

2. Keemik peab oskama kasutada keerulist aparatuuri.

LIIMVAIK DFK

Tallinna Polütehnilise Instituudi Põlevkivi keemia ja tehnoloogia laboratooriumis sünteesitud liimvaigud DFK valmistatakse põlevkivi kahealusist fenoolidest mitmeastmelisel kondensatsioonil atsetooni ja formaldehüüdiga. Selline sünteesviis tagab kõrge reaktsioonivõimega fenoolide segu ühitasema osavõtu reaktsioonist ning võimaldab saada suure stabiilsusega vaiku.

Vaigud DFK on leidnud kasutamist põhiliselt ehitustegevuses. Nagu näitab liimvaikisina pörandakattematerjalide kinnitamiseks puidule ja betoonile kui ka konstruktsiooniliimina mineraalsete materjalide omavaheliseks ja plastmassidega ühendamiseks.

Uute sünteesitavate pörandakattematerjalide, eriti polüvinüülkloriidist plaatide ja linoleumi kinnitamiseks sobiv liimvaik valmistatakse kaproomiga modifitseeritud vaigust DFK-3. Liimvaik on oma omadus-

telt sarnane teiste samalaadsete mastiksiga ning teda on senini kasutatud 10 miljoni ruutmeetri pörandakattematerjalide paigaldamiseks.

Ehituskonstruksioonide ühendamiseks kasutatavatele liimidele esitatakse karmid nõudmised. Nii peab liimühendus olema ilmastiku- ja veekindel ning tugevam kui liimitav materjal. Kolmekihiliste paneelide (agrestsemendist ja vahtplastmassist) valmistamise ning gaasbetoonist ja silikaltsiidist plokkide monolitiseerimise pooltööstuslikud katsed on näidanud, et liimvastand vaikudest DFK vastavad eelpooletoodetud nõuetele. Lähemal ajal on oodata vaikude DFK rakendamist ehituskonstruksioonides juba tööstuslikus ulatuses.

K. KIISLER

Põlevkivi keemia ja tehnoloogia laboratooriumi van. tead. töötaja.

Mineraalväetised – põllumajanduse TÕUSU ALUS

NLKP Keskkomitee detsembripleenumil pühendati erilist tähelepanu mineraalväetiste tootmise laiendamisele ja nende paremale kasutamisele põllumajanduses. Tööpööst. korraliku agrotehnika juures võib mineraalväetiste abil saake mitmekordistada. Üks inimtööpäev, mis on kulutatud mineraalväetiste tootmisele, võimaldab põllumajanduses kokku hoida kuni 20 inimtööpäeva.

Möödunud aastal toodeti NSV Liidus 20 miljonit tonni mineraalväetisi. Juba 1965. aastaks nähakse ette meie mineraalväetiste tööstuse võimsust tõsta kuni 35 miljoni tonnini aastas. Seega tuleb lähema kahe aasta jooksul tõsta tootmisvõimsusi 15 miljoni tonni võrra, mis on rohkem kui toodeti meil mineraalväetisi kokku seitseaastaku alguses. Hiljemalt 1966.–1967. a. jõuame me mineraalväetiste toodangult järele ja seejärel ette ka Ameerika Ühendriikidest. Vastavalt detsembripleenumi otsustele peab mineraalväetiste toodang NSVL-s 1970. aastaks tõusma 70–80 miljoni tonnini aastas. Pole kaugel aeg, mil mineraalväetiste toodang jõuab toodangu mahult järele tööstuse senisele põhi- tootmisvõimsusele – malmile ja terasele. Paralleelselt toodangu kasvuga on tähtsaks üles-

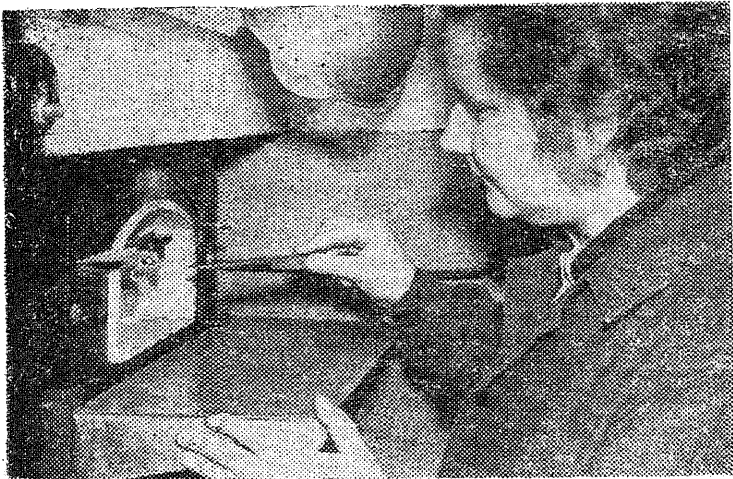
andeks ka mineraalväetiste sortimendi laiendamine ja kvaliteedi parandamine.

Ka meie vabariigis nähakse ette mineraalväetiste tootmise mitmekordistamist. Maardu Keemikombinaadile lisandub peatselt lämmastikväetiste tehas Kohtla-Järvel, seejärel kontsentreeritud fosforväetiste ja kompleksväetiste tehas. Umbes kolmveerand kõikidest kapitalmahutustest, mis suunatakse aastail 1966–1970 vabariigi keemiatööstusse, läheb mineraalväetiste tootmisvõimsuste loomiseks. Kohalik tooraine baas (fosforiit, põlevkivi) ja energiatilised ressursid loovad eeldused selleks, et Eesti NSV hakkab varustama mitmete mineraalväetiste liiduga ka naaberriike.

Senini on uurimistööd meie fosforiidide töötlemise alal tehtud suhteliselt vähe – vaid piiratud ulatuses anorgaaniliste ainete tehnoloogia kateedris ja vastavas üliõpilaste teaduslikus ringis. Edaspidi nähakse ette mineraalväetiste alase probleemilaboratooriumi loomist instituudi juurde. Keemiatööstuse kiire arendamine esitab üha suuremaid nõudeid insener-tehnoloogidele kaadritele – nii arvuliselt kui ka ettevalmistuse tasemel ja profiililt. Seega sõltub eeltoetatud ülesannete täitmise vabariigis suurel määral ka meie instituudi kollektiivist. Võib olla kindel selles, et TPI ei vea keemiatööstust alt.

M. VEIDERMA
dotsent

Uus probleem-laboratoorium

Hiljuti kinnitati ENSV Ministrite Nõukogus otsus luua pooljuhtide füüsikalise keemia probleemilaboratoorium TPI anorgaanilise keemia kateedri juurde. Probleemilaboratooriumis hakkab tööle 11 teaduslikku töötajat ja ta kujuneb põhiliseks erialaseks õppebaasiks pooljuhtmaterjalide eriala üliõpilastele. Vaatleme lähemalt, milline on alus rajatavale probleemilaboratooriumile.

Juba viiendat aastat töötab anorgaanilise keemia kateedri juures dotsent Jüri Varvase juhendamisel uurimisgrupp pooljuhtide füüsikalise keemia alal. Nende viie aasta jooksul on paarilikkemise grupist välja kasvanud elujõuline kollektiiv, mis haarab 5 TU Sektori teaduslikku töötajat, ühe aspirandi ja 5 kateedri õppejõudu, kellest 3 on teaduste kandidaadid. Peale koosseisulise kaadri töötab grupi juures 10 üliõpilast.

Uurimisgrupi tööde põhitähelepanu on suunatud ühendite AII BVI fotoelektriliste omaduste tundmaõppimisele. Uurimistööde tulemuste alusel valmistatakse fototakisteid ja fotoelemente. Laialdase kasutuse fotoelektrilises automaatikas on leidnud grupi poolt välja töötatud kaadmiumsulfidid – fototakistid, mis reageerivad nähtavale valgusele. Paljudes fotoelektrilises automaatikas rakendustes odav fototakisti asendab edukalt kalli vaakuumfotoelementide. Tänu fototakisti suurele tundlikkusele on teda võimalik ilma vahevõimendajata lülitada relee-süsteemi. Perspektiivne on fototakistite kaarutamine kombineeritud elektroluminoforidega kontaktivabades releedes ja valgusvõimendajates.

Enamus uurimisgrupi koosseisust tegeleb fotojuhtide tehnoloogilise füüsikalise keemilise küsimustega. Nii assistent Jüri Schve-

de, nooremad teaduslikud töötajad Heiti Altosaar ja Jaan Hiiu uurivad füüsiko-keemilise küljest süsteemide CdS–CuCl₂ ja CdS–CuCl₂–CdCl₂ fotoelektrilisi omadusi.

Aspirandi Leo Tüürni dissertatsioonitöö käsitleb kaadmiumsulfidi spektraalundlikkuse piirkonnas laiendamist süsteemide CdS–CdSe ja CdS–ZnS sünteesimise teel.

Assistent Karin Kermi üürimuste eesmärgiks on polükristalset kaadmiumsulfidist fotoelementide valmistamise tehnoloogia väljatöötamine.

Laboratooriumi juhataja Jüri Merendi uurimisobjektideks on fotojuhtivuse stabiilsuse küsimused.

Vanem teaduslik töötaja Peeter Kukk lahendab fotojuhtide füüsikaga seotud probleeme.

Tehniliste teaduste kandidaat Roman Ott uurib kaadmiumsulfidi monokristalle.

Tehniliste teaduste kandidaat Eduard Piiraja asub lahendama suurepinnaliste fototakistite valmistamise küsimusi. Uurimistööde tulemusi rakendavad vahetult praktikasse insener Mai Lääts ja noorem teaduslik töötaja Arvo Stahl.

Senini on uurimistööd kulgenud eranditult lepinguliste tööde raames mitmesuguste meie maa juhtivate instituutide ja ettevõtetele. Seoses sellega oli tehtav töö teataval määral killustatud ega võimaldanud põhiprobleemi – fotojuhtivuse tekkemehhanismi – sügavat lahendamist. Probleemilaboratooriumi loomisega on kõrvaldatud juhuslikkuse element temaatikas ja on loodud

head eeldused märgatavalt sügavamaks uurimistööks, mida meie hästi kokkutöötanud kollektiiv ei jäta kasutamata.

J. HIIU

Insener Mai Lääts (foto 1) ja noorem teaduslik töötaja Heiti Altosaar (foto 2) tööhoos.

PÕLEVKIVIÕLI «SUURES KEEMIAS»

Põlevkivi utmisel tunnelahjudes, generaatoris või tahke soojuskandjaga utteseadmes on peamiseks produktiks põlevkiviõli, mis oma koostise ja omaduste poolest erineb naftast või kivisöe koksistamisest saadavast tõrvast. Kuni viimase ajani oli utmise eesmärgiks vaid madalalakoorse põlevkivi orgaanilise osa üleviimine kõrgema kütteväärtusega õliks, millest lõviosa kasutati

kütteõli ja autobensiini tootmiseks. Seega põlevkivi töötlemine kujutas endast ainult vähekvaliitsete kütuse väärastamist. NSV Liit on naftavarude poolest teatavasti esikohal maailmas, mistõttu ka kvaliteetset kütust on meil külluses. Peale selle ei suuda põlevkivist saadud kütused ei oma kvaliteedi ega hinna poolest võistelda vastavate naftaproduktidega. Teisest küljest

on põlevkiviõlil terve rida ainult temale iseloomulikke omadusi, mis puuduvad naftal. On selge, et põlevkivikeemia tulevik seisneb just nende spetsiifiliste omaduste kasutamises. Ainult sel moel muutub põlevkivikeemia üheks osaks «suurest keemiast». Milles seisneb siis see põlevkiviõli spetsiifika?

Eelkõige sisaldab õli palju hapnikuühendeid, sealhulgas nii ühealuselisi kui ka kahealuselisi fenooli. Viimased on aga defitsiitsed lähteained mitmesuguste liimide (sealhulgas ka epoksiidvaikude), parkainete, fenoolformaldehüüdvaikude, plastifikaatorite ja taimekahjurite tõrjevahendite tootmiseks. Küsimus seisneb ainult tehnoloogiliste võtete leidmises fenoolide eraldamiseks, lahutamiseks ja puhastamiseks.

Teiseks põlevkiviõli iseloomulikuks omaduseks on kõrge küllastatav süsivesinike sisaldus. Viimased on aga lähteained sünteetiliste pesemisvahendite saamiseks. ENSV Teaduste Akadeemias ongi vastav tehnoloogia välja töötatud ja juba käesoleval aastal hakatakse Kiviõlis ehitama pesemisvahendite sünteesi tsehhi.

Kolmandaks sisaldab põlevkiviõli palju vähem vesinikku kui nafta. Seetõttu saab tema kuumutamisel palju koksi, mida võib kasutada elektrodidena alumiiniumitööstuses võiioonvahetajatena. Peale selle muutub koksistamisest lenduva õli osa keemiline koostis sellisel, et temast võib toota puhtaid aromaateid süsivesinikke (bensool, toluol jt.). Kuidas kõiki neid põlevkivi spetsiifilisi omadusi «suure keemia» huvides kasutada — selle uurimine ongi meie instituudi põlevkivikeemikute põhiülesanne.

L. MÖLDER

Orgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri van. õpetaja.

Puidutöötlemise jäätmed rahvamajanduse teenistusse

Oma metsavarude poolest on Nõukogude Liit esimesel kohal maailmas, kuid suur osa nendest paikneb raskeltligipääsetavates idajärvajoonides ja terves reas viirkondades tuntakse teravat puudust puidust ja metsakeemia toodetest. See sunnib juba ise mõtlema metsa paremale ära kasutamisele.

Üheks põhiliseks probleemiks, millega seni pöörab kokku metsatööstus on mitmesugused jäätmed. Neid tekib igal töötlemise etapil ja nad on lakali püütud ära kogu maa asetsevate ettevõtete ümber. Nende kasutamise teeb raskeks hajutatatus, sest ökonoomselt kasutamiseks on vaja suuri kogemusi. Jäätmed aga on väikese mahuga, mis omakorda muudab kokkuvõetavaks.

Vaatamata neile raskustele, on järjest teravamalt üles kerkinud nende kasutamise vajadus keemiliseks ümbertöötlemiseks. Eriti oluline on see ka veel vajaduse tõttu — peenedada keemilisele ümbertöötlemisele minevat puitu. Asendades aga terved propsiid saetööstuse jäätmetega saame ähest küljest kasutada ära tekkinud pinnad, saepuru ja hõõvlihaastud, teisest küljest aga hoiame kokku suure hulga väärtuslikku ümarpuitu.

Seda teed ongi mindud peamiselt uute, idarajoonidesse ehitatavate metsakombinaatide rajamisel. Seal on ette nähtud kasutada saetööstuse jääke tselluloosi, paberil, sulfitpuituse, tehiskindainete ja paljude teiste produktide saamiseks.

Kuid seni on ikka veel lahenadamata ligi ja hajusalt esine-

vate jäätmete ökonoomse kasutamise probleem. Lätis on välja töötatud küll liikuv hüdroliisiseade oksade ja saejäätmete kasutamiseks, kuid seni ei ole see veel kahjaks laiemale leviku osaliseks saanud. Ühenduses okastest karotiinpasta valmistamisega, võimaldaks selline meetod meie tingimustes kasutada ära suure osa seniseid jäätmeid. Kuid endiselt püsib ligiini kasutamise vajadus, sest sel kujul jääb praegu kasutamata keemiatööstuses umbes üks kolmandik puidu orgaanilisest ainest, olles kas ainult ballastiks tööstusele, nagu hüdroliisiligniin, või põhjustades suurt rahvamajanduslikku kahju veekogude reostamisega.

Ka meil, Eesti NSV-s pööratakse järjest rohkem tähelepanu mitmesuguste puidujäätmete ära kasutamisele. Nii näiteks lasti 1960. aastal Tallinna V. Kingissepa n. Tselluloosi ja paberikombinaadi juures käiku tsehh, kus kasutatakse ära tselluloosi keemilisel rektinud süsivesikud. Vastamata aga sellele on veel praegugi kasutamata orgaanilise aine kogus üle 100 tonni aastas.

Suurematus puidutöötlemisettevõtetes on alustatud puitaast ja puitkiudplaatide valmistamist. On kavas ehitada hüdroliisitehaseid puidujäätmetest söödapärmi saamiseks. Kõik see on aga alles algus, arvestades olemasolevat võimalust ja kogu tööstuse edasise kasvuperpektiivi.

P. KONTS,

orgaaniliste ainete tehnoloogia kateedri noorem teaduslik töötaja

LÄBI OBJEKTIIVI

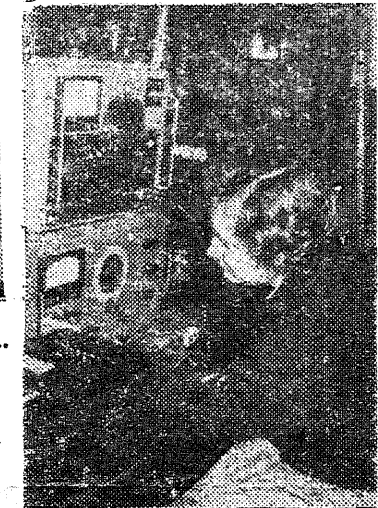

3. Keemik peab häst tundma elektrotehnikat (lab. juh. T. Kaps)

5. Klaasipuhumisel (A. Stahl).

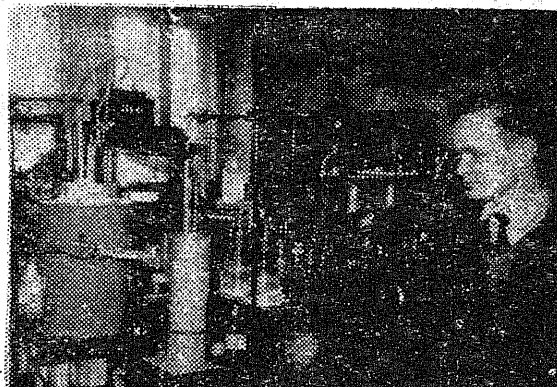
4. Dots. Silland ja asp. M. Tulp teaduslikul uurimistööl.

6. M. Lääts töötamas keemilisel aparatuuril.

7. Lab. juh. J. Schifrim teiduainete tehnoloogia laboratooriumis.

8. Asp. K. Urov on hoolsalt tööil oma dissertatsiooni kallal.

KEEMIA SELTS

D. Mendelejevi nimelise Keemia Seltsi TPI algorganisatsioon on aruande ja valimiskokkolek. Ülevaate moodunud aasta tegevusest andis dotsent L. Schmidt. Keemia Seltsil on praegu 143 liiget. Nende hulgas on liigi poolsada üliõpilast. Aasta jooksul korraldati 8 ettekandekokkolekut. Suuremaks ürituseks oli ekskursioon Leningradis, kus kolme päeva jooksul külastati viit keemiatehast. Aasta lõpus korraldati teaduslike uurimistööde ühis-konflikt ülevaatus.

Revisjonikomisjoni aruande esitas K. Klisler.

Keemia Seltsi juhatuse tegevusele anti rahuldav hinnang.

Käesoleva aasta tegevusplaani otsustati märksa laiendada. Uuel juhatusel tuleb arendada aktiivset tegevust NLKP Keskkomitee detsembriplenumi otsuste elluviimisel. Keemia Seltsi algorganisatsioon peaks abistama tööstusettevõtete keemialaboratooriume, konstrueerimisbüroosid, koolide keemiaringe jne. Ka tuleb taotleda kõikide keemia-üliõpilaste osavõtu Keemia Seltsi algorganisatsiooni tegevusest.

Keemia Seltsi TPI algorganisatsiooni uude juhatuseesse valiti dotsent H. Vilbok vanem teaduslik töötaja E. Pilsarv, stažöör T. Tepaks, vaneminsenerid A. Iruda ja E. Elmann ning üliõpilased V. Karumaa (KT-61) ja P. Tõnsberg (KK-62). Revisjonikomisjoni valiti vanemõpetaja L. Mölder, vaneminsener K. Klisler ja insener H. Uitopuu.

Teadusliku ettekande tegi vanemõpetaja A. Kõstner, kes rääkis fermentidest ja nende kasutamisest praktikas.

E. ELMANN.

TOIDUAINED ja KEEMIA

Toiduainetetööstust ei loeta tavaliselt keemiatööstuse harude hulka. Ometi põhinevad kõik toiduainete töötlemise protsessid keemilistele nähtustele. Toimuvad biokeemilised reaktsioonid on nii võrd keerulised, et aastasada vältel töödeldi toiduaineid pimesi, empiiriliste reeglite järgi. Viimaste aastakümnete jooksul hakkab juurduma süvenev, keemilisele küljele põhinev suhtumine tehnoloogilistesse protsessidesse ja toiduainetetööstusele muutuvad hädavajalikuks tehnoloogid-keemikud.

Eriti suur vajadus kvalifitseeritud toiduainetetööstuse inseneritehnoloogide järgi on Eesti NSV-s. Toiduained moodustavad suure osa meie vabariigi tööstuse kogutoodangust. Kala- ja lihatooteid, kondiitrisaadusi ja veel muudki toidukaupu toodetakse meie vabariigis ühe elaniku kohta rohkem Nõukogude Liidu keskmisest. Vabariigis ehitatakse uusi, suure tootmisvõimsusega ja kaasaegse süstusega kombinatid. Seetõttu vajabki vabariigi rahvamajandus noori insenere, kelle kohta veel täna öeldakse õpperühma KT-üliõpilane. Veelgi rohkem oodatakse tulevastele töökohtadele meie praegusi ühiskondliku toilitustamise tehnoloogia eriala üliõpilasi. Ühiskondlik toilitustamine on praegu üks kõige hõredama kõrgema haridusega kaadri haru rahvamajanduses.

Toiduainete tehnoloogid saavad meie instituudis mitmekülgse ettevalmistuse. Üldtehniliste ja erialaste loengute kõrval analüüsitakse laboratoorsetel töödel toiduaineid, õpitakse praktiliselt tundma näiteks saia küpsetamisel ja kilu soolamisel toimuvaid keemilisi protsesse. Üliõpilaste käsutuses on komplektseeritud kaas-aegne aparatuur. Agaramad tudengid võtavad osa teaduslikust tööst. Nii näiteks lahendati Läänemere vetikates agar-agaritootmise probleem. Praktilised kogemused tulevad tööstuspraktikalt ja ekskursioonidelt. Meie vabariigi ettevõtete kõrval on käidud Moskvas, Leningradis, Riias, Kaliningradis, Astrahanis, Kišinjovis ja Tiraspolis. Pärast üldist ettevalmistust toiduainete tehnoloogia alal toimub kitsam spetsialiseerumine diplomiprojekti koostamisel.

Edasi tuleb juba iseseisev töö. Meie vabariigi toiduainete tööstus vajab kemiseerimist ja see töö jääb meie instituudi lõpetajatele.

A. KÖSTNER

Orgaanilise keemia kateedri van. õp.

Keemia — meie löökrinne

ALMA AMOS — 70. aastane

25. jaanuaril s. a. tähistas oma 70. sünnipäeva instituudi peahoone valvur Alma Amos. Juubilar töötab instituudis 23. juulist 1956. a. Instituudi pere tunneb teda kui kohusetruud ja kaastöötajate suhtes alati abivalmis töötajat. Soovime Sulle, kallid kaastöötaja, head tervist ja jõudu edaspidiseks tööks ning palju helgeid päevi isiklikus elus.

Kaastöötajad.

HÄDAS KUJUTLEMATUTE KÕVERUSTEGA

...Te ei oska endale ette kujutada, milline ma praegu vä ja näen — kõhn, vimmas, näost kollane... süda töötab ebahühtlaselt.

Kõik algas sessi ajal. Meie rühm oli palunud määrata kujuandva teomeetria eksam (meil esimesel kursusel jookseb sihuke tassi pliiin) 13. jaanuari peale. Et siis jääb ette nädal aega õppimiseks. Ega seda palju ei ole, aine ise on esimeste kursuste suurim põhkel, eriti kui eksamineerib «kujutlematute kõverate kuningas» isiklikult! Kust meie teadsime, et arvestusi teeme eksamieelse päevani välja. Eks neid aruandmisi saanud ju päevast päeva edasi liikunud kui nad sessi sisse tikkusidki.

Vihtusin nagu tumm leilis — ja näe — päev enne jõukatsumist «kuningas» sain kolm viimast arvestust. 12-nda kuupäeva varahommikul kukkusin siis pead selle aritmeetika «heledaks» teema, Tempo oli, peab tunnustama, algusest peale vägev. Hoolimata sellest, et konspekt oli võõras, läbisin esimese peatüki «Sissejuhatus kõverate konksude kursusele» keskmise kiirusega 412 lehekülge ööpäevas. (Esimese osa pikkus 12 lehekülge). Edasi tempo siiski mõnevõrra langetas. Lõunaks valitses mu peas keskmine virr-varr sirgetest kõnervindadest ja muudest kandilistest asjadest. Kella ühe ajal, kui olin läbinud edukalt 8 peatükki seda meelilendavat ainet, märkasin, et laual asuvat tindipotti ümbritseb minu salopärase ring. Hästi teadmata mida ma teen, löin tindipoti laualt soõgiämbrisega Koha tekkis salopärase ring soln'ümbri ümber, keerlede nagu hula-rõnnaas, kusiuures soln'ümbri keskkoht nagu külmuma hakkas ja rohkem peenes. Tuli meelde ülesanne tasapinna ja tüvikoonuse lõikeõõnest — «mis tuleb võtta, kui lõigata ümber läbi tasapinnaga» — ja vastus — «minu tindipott».

Kella 10-ks õhtul olin läbi. Jõudsin just viimase peatükini, kui käis klõps. Tõstsin pea ja mu erakordselt teritatud näk läbis intri toa vaheseina Imestusega nägin, et seina taga avanen tõselt sammasvõrre ruum nagu minu oma Ruum oli tühi: ainult keset võrandat seisis lausehäll ja seinal oli joontega varustatud tahvel, mille lahtirid meenusid üliõpilasmärkimikku.

Ronisin toolile, toolilt lauale

Onnitleme!

Lea Tali
ja
Hillar Bachmann
MP-101

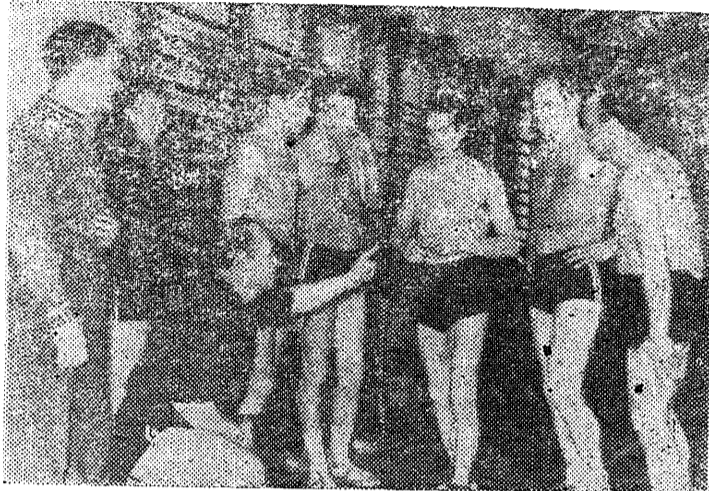
Toimetaja asetäitja K. KULLI

Organ парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехникум», города Таллин.

Meeskonna traditsioonid

Üheks vanemaks spordikollektiiviks instituudis on kahtlemata — õppejõudude korvpallimeeskond. Nii näiteks meeskonna liikmed R. Ott, H. Erm ja J. Dudkin mängivad juba viieteistkümnendat aastat. Nooremaste põlvkonda kuuluvad I. Kleis, B. Saar (võistkonna vanem), O. Tapupere (kõik tulnud 1954. a.), A. Lavrov ja R. Üksvärav (1957); meeskonna «pukid» M. Vaik

on oma kindel number, mida kannab võistlussärgil. Meeskonnast lahkudes lahkub ka number. Kui näiteks R. Ott on Nr. 3, siis J. Pabsteli (1964. a.) võistlussärgil on Nr. 19. On kombeks, et iga meeskonnaliige, kes viibid kaugemal komanderingul, ei unustaks oma kollektiivi. Nii on saadetud postkaarte tervitustega paljudest meie kodumaa linnadest, kui ka

Aeg ma! «Vasja hakka kaugelt viskama, Anatol ja Raul võtavad palli tagalauast maha!» arvab meeskonna asjaajaja (ees). Vasakult: I. Kleis, O. Tapupere, G. Grosschmidt, R. Üksvärav, J. Dudkin, A. Lavrov ja V. Volt.

(2.04 m) ja Ü. Suur (1.99 m) on raja tagant — Leipzigist, Berliinist (I. Kleis), San-Franciskost (R. Üksvärav) jm. Kuna sooja vett saab iseteenindamise korras ja see kulub peale treeningut alati marjaks ära, peetakse ahjukütmise graafikust alati täpselt kinni, paremaid aga märgitakse ära aastaruandes, mille esitab meeskonna asjaajaja. Hiljuti kuulati ära 1963. a. aas-

taaruande. Selgus, et aasta jooksul peeti 52 treeningut ja võistlust. Paremad osavõtjad olid O. Tapupere ja I. Kleis (48 korda), ei ühtegi põhjusest puudumist. Amelikk võistlust peeti 27, nendest võideti 15 mängu, korvide suhe meie kasuks 1267:1204. Kuus mängijat täitis II järgu nõuded, nüüd on meeskonnas kokku 12 II järgu mängijat ja 2 III j., kõik on sooritanud VTK II a normatiivid. On läbi viidud meeskonna ujumise päev, suusametku Aegviitu ja Käärikule. Juba aastaid peetakse traditsioonilisi võistlusi Riia PI õppejõududega (möödunud aastal võitsime 54:42).

Esitatud aruande põhjal tunnistati meeskonna tegevus 1963. a. — rahuldavaks. Viimase päeva korra punktina toimus meeskonna populaarsema mängija valimine (salajane hääletamine). Selleks osutus seekord dots. Raoul Üksvärav, kes küll sügissemestril oli pidevalt põhjusega puudunud. Kuid viibides teaduslikul komanderingul USA-s. eines edukalt võrk- ja korvpallis Berkeley linnas õppivate Euroopa üliõpilaste koonduses ülejäänud maailma vastu! Sellist au pole teistele meie meeskonna mängijatele veel osaks saanud.

1964. a. otustati jätkata traditsioone, võtta osa Eesti NSV «C» grupi võistlustest, proovida jõudu Kaunas ja Riia PI õppejõududega, aktiivselt kaasa lüüa oma kateedrite spordielus.

H. ERM

LÄHEME TEATRIÕHTULE!

Paljudel meie pere teatrisõpradel on veel meelies elamuslik kohtumine rahvakunstnik Ants Eskola, veel rohkemate! — kahetsus, et neid seal ei olnud. Aeg on järeldused teha! Neljapäeval, 13. veebruaril tuleb meile taas külla Viktor Kingissepa nimeline Tallinna Riiklik Akadeemiline Draamateater, kuid seekord juba suurema teatribrigaadina eestis teatri peanäitejuhi, vabariigil teenelise kunstitegelase Ilmar Tammuriga. Kell 19.00 avaneb 7. auditooriumi olematu eesriie ning näeme katkendel B. Brechti näidendist «Ema Courage

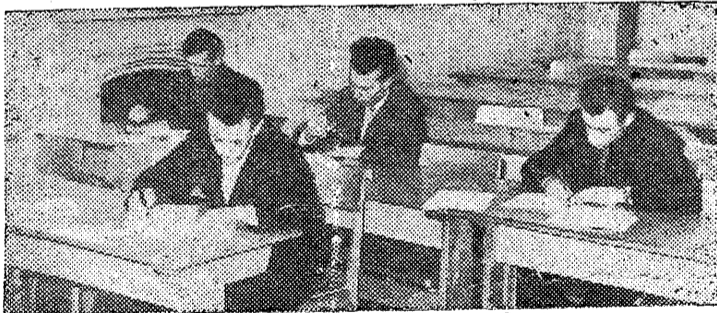
ja tema lapsed», A. H. Tammsaare-A. Särevi «Pankrotist» ning V. Pandi «Avariist». Kaastegevad on NSV Liidu rahvakunstnik Ants Lauter, Eesti NSV rahvakunstnikud Aino Tõvi ja Alfred Rebane, vabariigil teenelised kunstnikud Lisl Lindau ja Olev Tinn, näitlejad Ita Ever, Silvia Laidla, Aksel Orav, Ervin Abel, Johannes Rebane jt. Pärast stseene teatri uutest lavastustest vestavad teatrijuht ja vastavad meie küsimustele peanäitejuht I. Tammur, näitlejad ja «Avari» autor V. Pant.

Mida sellise tšesda kosti puhul küllaltlaskus meilt nõuab? Kõigepealt kõnealuste etenduste eelnevat vaatamist Draamateatris. (TPI ametiühingukomitees on pileteid veel saadaval). Järgnevalt nende lavastuste probleemistiku mõningate läbimõtlemist ja arvamuse kujundamist. Ja edasi juba rohkelt osavõttu ning aktiivsust arutelul. Kui aga mõni etendus jääbki vaatamata, teatriõhtu eelne ikkagi. Ja pärast seda juba kindlasti ka teatrisse.

KULTUURIKOMISJON

MÖÖDUNUD SESSIOONILT

1. Õpperrühma MM-71 üliõpilased vahistuvad ette poliitilise ökonoomia eksamile minekuks.
2. Õpperrühma KK-71 üliõpilane Kalle Valdna sooritas edukalt poliitilise ökonoomia eksami van-õp. Olga Põderi juures.

3. Õpperrühma KK-71 üliõpilasel Maie Mäesalul on põhjust rõõmustada. Ka viimasel eksamil vastas ta hindede «väga hea». Peeter Toberi fotod

